

На всі предмети — сіті сну — цвіркун.
За облавком ледь мружиться стихія.
В драглистій пітьмі — ще димком — трофеї. —
Троянський кінь, що — спалах — крізь віки.

Забувся бій і небуття мілке
І покрик — з потойбіччя — вертухая.
Заледве вибрались — з верстви лихої,
Як знов — каньйони і рвучка ріка

Й день зменшився на п'ятдесят обіймиць,
Хоча розбурхану блакить — комбайни,
Що існування закрут — на корицю,

Яка — на місце різних пір у році, —
Жмут коливань, що ходить навпростець.
Зір — озеро, де стебла з'яв ростуть.